

121- CHUYỆN NÔ TỶ VÀ CON DÊ ĐỤC CHIẾN ĐẤU

Ngày xưa có một nô tỳ bầm tính ngay thẳng, cẩn thận, thường lượm những hạt lúa tiểu mạch, đậu lép cho chủ nhân. Bấy giờ nhà của chủ nhân có một con dê đực, rình lúc không có người, nó đến ăn lúa mạch và đậu. Lúc cô ta cân lường cho chủ bị thiếu nên chủ tức giận. Cô không còn được chủ tin tưởng nữa là do con dê ăn trộm. Cô thường vì mối hiềm khích ấy nên hay lấy cây đập con dê đực. Con dê đực vì vậy ôm lòng tức giận, nhiều lúc nó cũng húc cô nữ tỳ.

Hai bên xúc chạm với nhau như vậy đã nhiều lần. Nhân một ngày, cô nữ tỳ tay không, đang cầm lửa, con dê thấy cô ta không gậy, liền chạy thẳng đến húc cô ta. Cô nữ tỳ nhân lúc gấp rút, lấy lửa đang cầm bỏ lên lưng dê. Con dê bị lửa nóng quá sức đường đột, hoảng nhiên chạy đến thôn xóm người ta khiến thôn xóm bị cháy và ngọn lửa lan đến núi hoang.

Bấy giờ ở trong núi có năm trăm con khỉ, bị lửa lan đến bốc cháy rất mạnh, không kịp chạy thoát, liền cùng một lúc bị lửa thiêu chết.

Chư Thiên thấy vậy mới nói kệ:

Lúc nóng giận chiến tranh

Không biết tự dừng lại

Dê đấu với nô tỳ

Khiến khỉ, người phải chết.

